

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010927
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118010927.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2021, v trestnej veci obžalovaného Z.. Z. S., pre zločin marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/, písm. h/ Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/68/2018 zo dňa 22. 02. 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z.. Z. S. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/68/2018 zo dňa 22. 02. 2021 bol obž. Z.. Z. S. uznaný vinným zo zločin marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/, písm. h/ Tr. zák., prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

v postavení bývalého správcu konkurznej podstaty so sídlom kancelárie Skuteckého XX, Banská Bystrica úpadcu obchodnej spoločnosti TRADE, spol. s r. o. „v konkurze“, Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 000 116 (ďalej len „TRADE, spol. s r. o.“) si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 8 ods. 2, ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov tým spôsobom, že od vydania uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XX-XX K XXX/XX/KI-XXXX zo dňa 04. 07. XXXX, právoplatného dňa 07. 10. XXXX, (ďalej aj „konkurzného súdu“), ktorým mu bola uložená povinnosť riadne informovať novoustanovenú správkyniu konkurznej podstaty Z.. F.. I. I. a dať jej k dispozícii všetky doklady úpadcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré mal viesť u seba za obdobie od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka TRADE, spol. s r. o., Banská Bystrica a ustanovenia za správcu konkurznej podstaty uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XX-XX K XXX/XX zo dňa 19. 10. 1998, si túto povinnosť až do 20. 12. 2017, kedy čiastočne odovzdal účtovné doklady tejto spoločnosti za obdobie rokov 2004 až 2011, riadne a včas nesplnil, Krajskému súdu v Banskej Bystrici v lehote 30 dní od právoplatnosti citovaného uznesenia zo dňa 04. 07. 2012 neodovzdal podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí všetkých dokladov, a to aj napriek opakovaným výzvam a urgenciám novoustanovenej správkyni konkurznej podstaty a opatreniam proti mareniu postupu v konkurznom konaní v tejto veci.

Za toto konanie okresný súd obžalovaného odsúdil podľa § 242 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu správcu konkurznej podstaty v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie čo do výroku o treste okresný prokurátor a obhajca spolu s obžalovaným a to odvolanie čo do výroku o vine a treste a konaní, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že síce sa stotožňuje s rozhodnutím o vine, avšak nesúhlasil s uložením trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je pre osobu páchatel'a a jeho postoj k trestnej činnosti neprimerane mierny. Mal za to, že okresný súd pochybil, ak aplikoval § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko na takýto postup neboli splnené podmienky. Zároveň navrhol, aby odvolací súd výrok o treste zrušil a rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v zmysle § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba môže byť podaná len za skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Z tohto dôvodu mal za to, že znenie skutku v obžalobe oproti uzneseniu o vznesení obvinenia, najmä po vylúčení obžalovaného pred vyšetrovateľkou sa menilo, keďže obžalovaný preukázal nepochybne listinou nachádzajúcou sa aj v konkurznom spise, sp.zn. XX-XXK/XXX/XX/KI-XXXX Krajského súdu v Banskej Bystrici, že predložil správu o svojej činnosti od vyhlásenia konkurzu, správu o príjmoch a výdavkoch konkurznej podstaty úpadcu v tabuľkovej forme položkovite a správu o hotových výdavkoch od vyhlásenia konkurzu. Tento text z obvinenia bol vypustený a nahradil sa riadkami od riadku 8 popisu skutku v obžalobe inými skutkovými tvrdeniami.

Z tohto dôvodu mal za to, že pri popise skutku v obžalobe oproti uzneseniu o vznesení obvinenia došlo k zmene, pričom táto zmena spočívala v zmene podstaty skutku spôsobom, že táto zmena spočívala v zmene konania a následku. Súčasne poukázal na odôvodnenie rozsudku na str. 18, odsek tri, kde pri správnej úvahe súd vychádzal okrem iného z toho, že obžalovaný sa mal dopustiť minimálne v nepriamom úmysle takého konania, ktoré malo spôsobiť následky uvádzané v rozsudku. Obžalovaný trval na tom, že nijako nemohol ovplyvniť dĺžku trvania odvolacieho konania alebo prípadný termín verejného zasadnutia odvolacieho súdu a vonkoncom nie časté striedanie správcov konkurznej podstaty ako aj konkurzných sudcov a teda je nereálnym poukazovanie na to, že by porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia mal spôsobiť stav, ktorý ohrozoval konkurzné konanie. V neposlednom rade poukázal na to, že žiadny predpis taxatívne neurčoval, ako má vyzerať tvrdený správčový spis, preto ani nemohol ani porušiť žiadnu zákonnú povinnosť tak, ako je mu vytýkané v napadnutom rozsudku. Bez ohľadu na to, ako sa spis volá, všetko viedol a všetko dokladal do súdneho konkurzného spisu. Vzhľadom k týmto skutočностям navrhoval oslobodenie spod obžaloby.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré predvolal jednak zvoleného obhajcu, obžalovaného a prokurátora.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania

za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

V dôsledku podaných odvolaní krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj podstatný obsah spisu a zistil, že odvolanie obžalovaného, ako aj okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku. Tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru krajského súdu je nimi dostatočne a nepochybne preukázané, že povinnosť viesť správčovský spis vyplýva správcovi priamo zo zákona, pričom je tento povinný postupovať v konkurznom konaní s odbornou starostlivosťou.

Povinnosť správcu konkurznej podstaty postupovať s odbornou starostlivosťou je zákonodarcom výslovne formulovaná ako príkaz na určité konanie alebo postup. Pojem starostlivosť zahŕňa požiadavku na konanie s potrebnými znalosťami, kde teda sa jedná o starostlivosť, ktorú by vynaložila bežne starostlivá a pozorná osoba v podobných situáciách a pri vzatí do úvahy všetkých informácií, ktoré sú rozumné, prístupné.

Krajský súd sa stotožňuje s konštatáciou okresného súdu, že obžalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu TRADE, s.r.o., nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Tento nedisponoval správčovským spisom, spoliehajúc sa na to, že podávanie rôznych správ, listín a dokumentov konkurzného registrovému súdu je dostatočné. Zároveň sa nedôvodne spoliehal na to, že účtovná spoločnosť archivuje účtovné doklady úpadcu bez toho, aby túto okolnosť nejako preveril. Zároveň má krajský súd za to, že krajský konkurzný súd v uzneseniach dostatočne špecifikoval povinnosť, ktorú mu ako správcovi konkurznej podstaty uložil.

Podľa názoru krajského súdu uložená povinnosť má svoj právny základ v zákone o konkurze a vyrovnaní a obrana obžalovaného, že predmetná povinnosť je neurčitá, neobstojí, nakoľko nebolo v možnostiach súdu konkretizovať dokumenty, ktoré má odvolaný správca odovzdať novému správcovi, lebo obsah súdneho konkurzného spisu a správčovského konkurzného spisu sa tak v danej dobe, ako aj v súčasnej dobe nezhoduje, tzn. súd nemohol mať vedomosť o konkrétnych dokumentoch, ktoré má odvolaný správca odovzdať novému správcovi a teda ho v konkrétnostiach nemohol k takto určenej povinnosti zaviazat'.

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sú dostatočne podrobne a presvedčivo rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto záveroch žiadne pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazuje na to, že pri aplikácii ust. § 39 Tr. zák. je síce obžalovanému pri danej trestnej sadzbe v zmysle § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. možné uložiť trest minimálne vo výmere 6 mesiacov, avšak dôvody pre takýto postup podľa jeho názoru nie sú dané, krajský súd uvádza, že sa s týmto názorom nestotožnil. Prvostupňový súd správne odôvodnil, že pri ukladaní trestu mal za to, že použitie trestnej sadzby, bez aplikácie mimoriadneho zníženia trestu, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a nespravodlivé, pričom rešpektoval pri jeho ukladaní princíp zákonnosti a zároveň ním vyjadril aj princíp individualizácie trestu. Prihliadol pritom jednak na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol trestne stíhaný, ani odsúdený a pri rozhodovaní o treste správne dospel k presvedčeniu, že výkon nepodmienečného trestu obžalovaného by nebol nevyhnutný a ochranou spoločnosti bolo možné zabezpečiť aj uložením podmiennečného trestu odňatia slobody, so súčasným vzhľadnutím jednej poľahčujúcej okolnosti.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.